

ŠIŠINKA OKNO DO BOŽÍHO INTERNETU

Anna Strunecká

ŠIŠINKA
OKNO DO BOŽÍHO
INTERNETU

ŠIŠINKA
OKNO DO BOŽÍHO
INTERNETU

Anna Strunecká

Poděkování

Autorka děkuje svojí rodině za lásku, podporu a pochopení v každodenním životě. Manžel, děti i vnoučata vždy projevovali zájem o moje knížky a o mých názorech se mnou stále diskutují. K odborným spolupracovníkům a kritikům patří zejména toxikolog prof. RNDr. Jiří Patočka, DrSc. a neurochirurg Russell Blaylock, M. D. Děkuji i svým přátelům výtvarníkům – Miloši Bártovi a RNDr. Haně Daňkové, kteří vytvořili obrázky k mému textu i na obálku. Veliký vděk patří paní nakladatelce Ing. Květě Vtípilové, která mě na počátku roku 2020 vyzvala, abych napsala knížku o šišince, a redakčním spolupracovnícím Meduňky, které upravily text k vydání.

Děkuji svým učitelům a přátelům, které jsem potkala na cestě svého duchovního hledání a růstu. Jména některých z nich uvádím v knížce, avšak jejich rozsáhlý seznam najdeme v Božím internetu. Ani já bych nemohla napsat v krátkém čase tuto knížku, kdybych neměla svoje duchovní rádce.

PŘEDMLUVA

Naše doba je charakteristická šířením nesmírného množství informací prostřednictvím internetu. Dnešní děti i lidé ve zralém věku si bez internetu již nedokážou svůj život představit. Internetová populace České republiky dosáhla v březnu 2018 nového maxima: 7,77 milionu reálných uživatelů starších 10 let. Z tohoto čísla je 800 tisíc exkluzivně mobilních uživatelů, tedy těch, kteří se připojují k internetu výhradně prostřednictvím chytrých telefonů a tabletů. V roce 2019 internet využívali čtyři z pěti obyvatel. (1) Přesto je v Česku stále přes milion lidí, kteří internet nikdy nepoužili. To se týká zejména seniorů, ale naše knížka ukáže, že v této generaci je mnoho lidí, kteří užívají jiný internet, kterého si třeba ani nejsou vědomi.

Světovou počítačovou síť považuje za Boží dar i papež František. Svůj názor dal najevo v poselství ke Světovému dni komunikačních prostředků, které bylo zveřejněno v lednu 2014 ve Vatikánu. (2) Podle hlavy římskokatolické církve může internet všem přinést větší možnosti setkávání a solidarity, „a to je dobrá věc, dar Boží“. Upozornil však, že internet je také zatížen četnými riziky. Může vést k odloučení našich blízkých nebo k vyloučení těch, kteří k němu nemají přístup. „Rychlost informace přesahuje schopnost reflexe a úsudku,“ varuje v poselství nadepsaném Komunikace ve službě autentické kultury setkávání. „Jestliže komunikace slouží převážně k podpoře spotřeby, pak máme co do činění s brutální agresivitou,“ dodává papež František.

Mnozí vědci, a zejména pedagogové jsou znepokojeni tím, že děti tráví sledováním internetu mnoho hodin. Internet pro ně

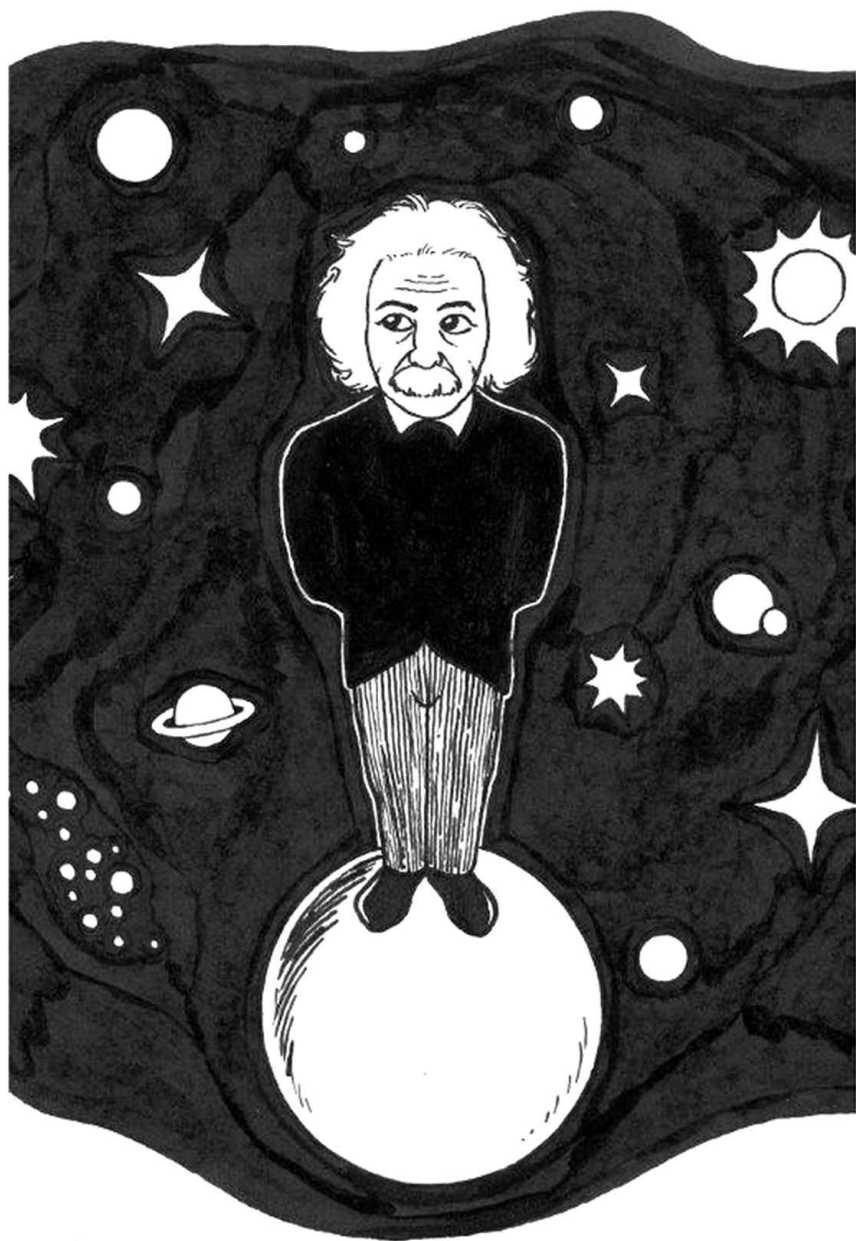
znamená určitá nebezpečí a omezuje jejich schopnosti komunikace. Setkáváme se také s varováním před nebezpečím tzv. elektromagnetických polí (EMF). Jejich nadměrné působení může vyvolávat vážná biologická poškození, jako je narušení denních rytmů a poruchy spánku, únava, bolesti těla a trávicí potíže. (3)

V poslední době se ve světě i u nás intenzivně zavádějí tzv. 5G sítě, které nabízejí veliké zvýšení rychlosti přenosu informací. Obavy před možnými důsledky 5G sítí vedly vědce a lékaře z mnoha zemí k sepsání světové výzvy *Zastavme projekt 5G na Zemi i ve vesmíru*, adresované OSN, WHO, EU, Evropské radě a vládám všech národů. (4) Tuto výzvu podepsalo k 6. 2. 2020 již 200 399 osob z 204 zemí. Cílem je zastavení instalace milionů 5G antén na Zemi a 50 000 satelitů ve vesmíru.

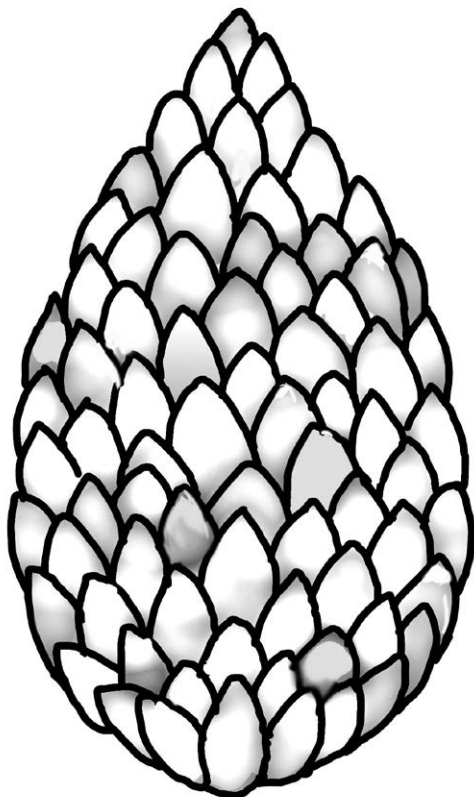
Já osobně považuji běžný internet za svůj pracovní nástroj, bez něhož bych nemohla psát tolik knížek a vědeckých publikací. (5) Umožňuje mi získávat nové informace, které šířím i ve svých přednáškách. Nepatřím mezi „odpůrce“ internetu, protože se domnívám, že pro člověka a nastupující generace představuje cenný zdroj zkušeností a poznatků o možnostech světové internetové sítě, o rychlosti myšlení a možnostech propojení s přáteli i spolupracovníky na druhém konci světa. Věřím, že práce s internetem je tréninkem k postupnému přístupu do vesmírného internetu – „internetu Božího“.

Jak řekl největší fyzik 20. století Albert Einstein (1879–1955): „Chci znát myšlenky Boží, ostatní jsou detaily.“ Lidé, kteří denně pociťují Boží přítomnost, nebudou plýtvat svým časem a přit se o to, zda taková energie, vesmírná inteligence či Božská moc existují, nebo ne. „V takových okamžicích si člověk představuje, že stojí na nějakém místě na nějaké malé planetě a v úžasu zírá na hluboce dojemnou krásu věčné, neprozkoumané hlubiny vesmíru. Život a smrt se tu spojují v jeden proud a není zde ani vývoj, ani věčnost, pouze bytí.“

Po řadu let jsem se zabývala studiem poznatků o funkci šiřinky, prezentovaných jak v průběhu historie, tak ve vědeckých bádáních posledních padesáti let. Nepochybuji, že dávné myšlenky

moudrých o šišince jako „propusti myšlenek“ a „bráně mezi nebem a tělem“ se dočkají svého vědeckého potvrzení a vysvětlení. Na základě vlastních poznatků i zkušeností jsem přesvědčená, že šišinka jako 3. oko představuje naši Wi-Fi anténu nebo set-top-box k vesmírnému, chcete-li Božímu internetu. Pokusím se o tom přesvědčit i čtenáře této knížky.

1. ŠIŠINKA A JEJÍ FUNKCE V LIDSKÉM TĚLE Z POHLEDU BIOMEDICÍNY

Novodobá medicína a fyziologie šišinku dlouho považovaly za endokrinní žlázu s nejistou funkcí. Poznatky o funkci šišinky se nahromadily teprve v posledních padesáti letech. Dokonce ještě fyziologické učebnice z 80. a 90. let 20. století poskytovaly o šišince pouze skoupé informace v několika málo větách. (6)

Orgán, který budeme nazývat šišinka, pojmenovali řečtí anatomové Corpus pineale (anglicky pineal gland, německy Zirbeldrüse) podle tvaru podobného malé borovicové šišce, protože její buňky jsou uspořádány v lalůčcích. Lidská šišinka je tělísko o rozměrech 8–10 milimetrů na délku a 6–7 milimetrů na šířku. Uvádí se, že u dospělého člověka má šišinka průměrnou hmotnost kolem 160 miligramů. Badatelé na Univerzitě v Heidelbergu vyšetřovali pomocí magnetické rezonance (MRI) velikost šišinky u 25 obézních osob a 26 osob s normální hmotností. Zjistili, že obézní osoby mají prokazatelně menší objem i hmotnost šišinky. (7)

Překvapilo mě zjištění, že šišinka má svůj pomník v podobě borovicové šišky ve Vatikánu (https://en.wikipedia.org/wiki/Fontana_della_Pigna). A není to jenom nějaká zastrčená šištička, kterou snad někteří vydávají za pineal gland – tedy šišinku. Je to největší socha šišinky ve světě: je z bronzu, měří 4 metry a stráží ji dva pávi. Tuto kolosální bronzovou sochu šišinky vytvořil

v 1. nebo 2. století našeho letopočtu Publius Cincius Salvius. Socha je součástí fontány della Pigna na náměstí Cortile della Pigna.

Socha šišinky ve Vatikánu pochází z antiky, ale i papežova insignie ferula (pastýřská hůl) má ve všech svých variantách pod křížem nebo krucifixem na horním konci několik vrstev lalůček borovicové šišky. Proč asi? O tom, co si o šišince mysleli badatelé v antice, si povíme v 5. kapitole.

Kde leží šišinka?

U většiny obratlovců leží na povrchu mozku, avšak u člověka je překryta hemisférami koncového mozku. Leží v samotném geometrickém středu mozku na stropě 3. mozkové komory. Často ji někteří nazývají epifýza (*Epiphysis cerebri*), ale tento název je poněkud zavádějící, protože v anatomii znamená především růstové chrupavčité ploténky v dlouhých kostech. Maličká šišinka má spojení jak s periferním, tak s centrálním nervovým systémem (CNS) a je stopkou připojena v místě, kde mozkové cévy a artérie vytvářejí rozvětvenou síť kapilár, tzv. choroidní plexus.

Třetí oko

V embryonálním vývoji se šišinka vyvíjí z nervové tkáně mezi-mozku, ze které vzniká i sítnice v oku a zrakové nervy. U primitivních obratlovců má také strukturu podobnou sítnici a u mnoha druhů (např. u některých žab a ještěrek) funguje jako orgán pro vnímání světla – temenní oko (3. oko). Široce známý příklad vývojově nejvýše postaveného obratlovce s funkčním temenním okem je novozélandská ještěrka haterie (*Sphenodon punctatus*), která žije nočním životem a dožívá se údajně velmi vysokého věku (kolem 100 let).

Největší šišinku prý mají novorození tuleni na jižním pólu. Šišinka zaujímá celou třetinu jejich mozku. I když se v průběhu dospívání zmenšuje, u dospělých tuleňů má hmotnost 4–9 gramů. (7)